DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 14den JANUARY 1832. N. 1

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Overwegende dat, niettegenstaande de bepalingen der publicatie van Directeur in Rade den 10den Maart 1828 gearresteerd en den 11den daaraanvolgende uitgevaardigd tot regeling ook der heffing van de belasting op het Personeel en mobilair, velen in gebreken blyven om aangiften te doen die noodig zyn tot den geregelden aanslag in de gemelde belasting, waardoor schade aan de Koloniale Kas veroorzaakt wordt.

Zoo is het, dat wy daarin willende voorzien, hebben noodig geoordeeld te bepalen, gelyk hierby wordt bepaald: dat, alhoewel eenig huis of woning met het begin des jaars onbewoond mogt zyn, de aanslag van zoodanig onbewoond huis of woning in de belasting op hetPersoneel en mobilair echter ten laste van den eigenaar daarvan zal geschieden, en die belasting op de bepaalde termynen door denzelven zal moeten betaald worden, ten zy dezelve binnen den by de voormelde publicatie bepaalden tyd van de plaats gehad hebbende verhuring van het huis of de woning ter behoorlyke plaatse zal hebben kennis gegeven, of wel by het onverhuurd blyven daarvan, by iederen termyn van betaling met een certificaat van den Wykmeester zal aantoonen dat het huis of de woning onverhuurd is gebleven; alles onverminderd de pœnaliteiten die by de meergemelde publicatie tegen de overtreders daarvan zyn vastgesteld.

Gearresteerd opCuraçao den 28sten December 1831, het 19de jaar van ZynerMajesteits Regering.

De Directeur ad-interim inRade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennis van my,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato utsupra.

(w. g. W. PRINCE, Sec.

Algemeene Secretary den 6den January 1832.

DE navolgende benoemingen zyn door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie gedaan; namelyk:

Van den Heer J. C. Hueck tot Deurwaarder en Geregts bode van den Raad van Civile en Criminele Justitie; en

Den Heer J. De Veer jz. tot Klerk van den tweeden rang by het Algemeen Bestuur. Zynde de voornoemde ambtenaren op den 1sten dezer in functie getreden.

W. PRINCE, Sec.

WAARSHOUWING.

DE ondergeteekende Commissaris van Policie, belast met het Publieke Ministerie,brengt by deze ter kennis van de zulken die het mogt aangaan, dat hy de onvoldane rekeningen van belasting op eigendommen en bezittingen, als mede van het personeel en mobilair over het vierde of laatste kwartaal des afgelopen jaars overgenomen heeft, en bygevolg na verloop van acht dagen, te rekenen van de dagteekening dezer de bedoelde rekeningen als dan nog onbetaald wordende bevonden, dezelve aan den bevoegden ambtenaar ten fine van sommatie zal moeten overgeven. Wordende mitsdien al de genen die wegens de voorzegde belastingen iets aan den lande verschuldigd zyn opgeroepen, om ter voorkoming van onaangenaamheden en verdere kosten de betaling daarvan binnen den evengemelden tyd te doen bewerkstelligen.

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Den 13den January 1832.

WAARSCHOUWING.

BY het Gemeente Bestuur dezes eilands ontvangen zynde eene dispositie van den HoogEd. Gestrengen en Hoog Welgeboren Heer Directeur ad-interim dezer kolonie dd. 15den December d. j. No. 731, waarby mededeeling wordt gedaan van het gevoelen eener door Zyn HoogEd. Gestrongen en Hoog Welgeboren benoemd geweest zynde commissie van deskundigen, nopens de noodzakelykheid en doelmatigheid van het nemen van maatregels tot afwering der Cholera Morbus van deze kolonie, zoo worden verder, by deze naar aanleiding van gezegde dispositie en in overeenstemming met het gevoelen der meergemelde commissie, de ingezetenen van het stads district, doch voornamelyk van de Willemstad, gewaarschouwd om de straten, gangen en gooten schoon te houden, en dien ten gevolge stiptelyk te voldoen aan de deswege by publicatie van den gewezenen Gouverneur Generaal dezes en onderhoorige eilanden dd. 17den September 1817 gemaakte bepalingen, dewyl by gebreke van dien, tegen de nalatigen tot oplegging der boete van Ps. 20. by deze zelfde publicatie vastgesteld, zal worden geprocedeerd.

De President van het Gemeente Bestuur,
THEOD. JUTTING.

Den 21sten December 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 13den January 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen,op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 13den January 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

UIT DE HAND TE KOOP.

HET Huis van den ondergeteekende op Scharlo, met deszelfs Afdakken, Regenbakken, Chaishuis, Stallen, Vischvyver, Bleeken, enz. rondom in eigen tranken gelegen. De conditien welke voordeelig zyn, te bevragen by den ondergeteekende

J. C. MEYER.

Den 6den January 1832.

Curaçao den 6den January 1832.

WAARSCHOUWING.

AANGEZIEN Mevrouw ISABEL WILCHES DE ZEREGA uit myn huis gevlugt is, en hare verpligtingen als echtgenoot verbroken heeft door met haren echtgenoot niet te leven noch te wonen en voortvlugtig te zyn, zoo wordt het publiek by deze gewaarschouwd om haar geen geld of geldswaarde te leenen. Zoo mede worden myne debiteuren gewaarschouwd om aan haar geene hoegenaamde betaling te doen; zullende geene door haar geteekende kwitantien, reçuen of obligatien door my erkend of betaald worden.

Curaçao den 25sten December 1831.
FRANSISCO ZEREGA.

Curazao 13 de Enero 1832.

AVISO AL PUBLICO.

HABIENDO fugado de mi casa la Señora ISABEL WILCHES DE ZEREGA, y de este modo faltando al deber del matrimonio no viviendo ni habitando con su marido y sobre manera es fugitiva y ambulante á su arbitrio. Prevengo al publico que nadie la preste ó fie dinero ó valores de manera alguna; como tambien queden prevenidos todos los que á mi me deban de no pagar á ella nada de mi cuenta, declarando yo desde luego que sera de ningun effecto ó valor recivos ó obligaciones que ella firme, que solamente sera ella unica y sola responsable á todos los actos y contractos ó deudas que ella contraiga por si sola; sera al riesgo y peligro de los individuos que quieran aventurarse á fiar á dicha Señora.

Curazao 25 de Deciembre 1831.
FRANSISCO ZEREGA.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

31.	golet Amable Maria, Sillé,	Barcelona
	JANUARY 1832.	
2.	bark Margaritha, Blanco,	Coro
	—— Tronidad, Hands,	Puerto Cabello
	falucho Dos Amigos, Melian,	dito
5.	golet Casualidad, Chirino,	Cumarebo
9.	—— Gysbertha, De Brot,	Bonaire
10.	bark Twee Vrienden, Tromp,	Arikola
	golet Abeona, Evertsz,	Bonaire
12.	faluche Carmen, Quasten,	Puerto Cabello
	golet Geertruida, Levy,	dito
13.	—— Mercurius, Ramirez,	Coro
	—— La Cometa, Janzen,	Adicora

UITGEKLAARD—JANUARY 1832.

2.	golet Abeona, Evertsz,
4.	—— Ursulita, Biñones,
5.	—— Cumanesa, Campos,
9.	brik Clemencia, Zerega,
	golet Aurora, De Haseth,
10.	bark Margaritha, Blanco,
	golet Dorothea, De Lange,
11.	—— Anna Celestina, Agostini,

☞ *Eene onvoorziene omstandigheid heeft ons verhinderd verleden Zaturdag het eerste nummer dezer Courant uittegeven; en die omstandigheid vergezeld met gebrek aan belangryke berigten, veroorloven ons deze week slechts een half blad te geven. De geabbonneerden voor de Courant worden verzocht ons dit verzuim te verschoonen, zullende wy het by gelegenheid goed maken.*

Het volgende is ons door het gouvernement dezer kolonie ter mededeeling toegezonden.

No. 139.

Maracaibo den 27sten December 1831.

Ik heb de eer ter kennisse van UHoogEd. Gestr. te brengen dat het Congres van Nieuw Grenada, te Bogota zitting houdende, in deszelfs beraadslagingen van den 10den November jl. de groote kwestie omtrent de afscheiding van Nieuw Grenada beslist heeft; dat het met 31 stemmen tegen dertig is besloten geworden dat de Provincien van het centrum eenen staat uitmaken zullen onder de benaming van Nieuw Grenada en dat de Conventie dezelve zal constitueren en organiseren.— Het wezenlyke der zaak is dus wel bepaald, echter zyn de gevolgen nog onzeker, daar het als nog twyfelachtig is of er eene confederatie zal gevormd worden of niet.— Het gemelde Congres hield zich volgens de laatste tyding onledig met de beraadslagingen over de grondwet, waarvan het project 232 artikelen bevat.

Ik heb de eer met den diepsten eerbied te zyn,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

Aan den HoogEd. Gestr. Jonkheer
Mr. I. J. Rammelman Elsevier,
Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba,
&c. &c. &c.

REPUBLIEK VAN COLUMBIA

Gouvernement der Provincie.

No. 90.

Maracaibo den 15den December 1831.—2. en 21.

Aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden, residerende in deze haven.

De Heer Secretaris van Staat in het Departement van Binnenlandsche Zaken meldde my onder dagteekening van den 19den November ll. het volgende:

"Het 218de artikel der grondwet heeft de havens van Venezuela voor alle vreemdelingen van alle natien open gesteld, op dat zy onderworpen levende aan dezelfde wetten als de burgers van den staat, zy ook in hunne personen en bezittingen van dezelfde zekerheid genieten mogen. Het is de pligt der Regering om dit grondwettig besluit na te komen en om op de vervulling van hetzelve te waken; door deze rondgaande aanschryving worden de Agenten der Regering daarop oplettend gemaakt, daar het haren wensch is om hetzelve steeds met getrouwheid te zien volbrengen, overtuigd dat niets eervoller of nuttiger voor de natie is dan de vervulling daarvan. Ontvolkt gelyk het land is, is het eene onmogelykheid om de menigvuldige ryke bronnen van welvaart te openen welke het in deszelfs boezem omsloten houdt, en het is de eerste noodzakelykheid van Venezuela om het getal zyner inwoners te vergrooten, om ook daardoor de nyverheid en voortbrengselen te doen toenemen, op dat de dag eenmaal aanbreke waarop dit bevoorregtigd land met genoegzame menschen en fondsen met snelheid de baan van voortgang bewandelen mag. Vele vreemdelingen hebben ons in het werk der onafhankelykheid de behulpzame hand verleend: velen hebben ons hunne kapitalen gefrankeerd; de beschaafde en liberale mannen van den geheelen aardbol hebben gevoel van overeenstemming voor deze heerlyke landen welke door de natuur zoo begunstigd zyn en alwaar de vryheid haren zetel gevestigd heeft; het is dus noodzakelyk dat wy ook daaraan beantwoorden met die gulle gastvryheid en opregte verstandhouding welke door onze wetten steeds worden aangeduid, die zoo eigenaardig zyn met onze karakters en welke aan Venezuela ten allen tyde tot zoo veel eer verstrekt hebben. Uweled. zulks mededeelende heb ik tevens bevel der Regering ontvangen om Uweled. aantebevelen om door alle mogelyke middelen het doel te doen bereiken, hetwelk niet alleen uw pligt is welke voorgeschreven wordt door de grondwet, door tractaten met eenige natien en door het volken regt, maar vooral daar het ook grootelyks de nationale welvoeglykheid en eer betreft."

Hetgeen ik aan UED. bekend maakt, op dat door deze mededeeling de Regering de oogmerken bereiken mag waarnaar zy streeft.

Ik ben van UED. Myn Heer de Consul

De zeer bereidwillige en gehoorzame Dienaar,

(geteekend) D. B. y BRICEÑO.

Voor naauwkeurige vertaling,

De Consul der Nederlanden te Maracaibo,

EDW. BROOKE PENNY.

Uittreksel uit eenen partikulieren brief op gisteren den 13den January van Maracaibo alhier ontvangen.

"De Bolivianen en andere vreemdelingen en Columbianen die het absolutismus toegedaan zyn en die, tot de bevordering der rust en welvaart van het land, door de tegenwoordige regering uit het grondgebied van Columbia verbannen zyn en zich te Jamaica bevinden, houden zich aldaar bezig met de snoodste onwaarheden die eenigzins verstrekken kunnen om de herstelde grondwettige regeringsvorm van Columbia in een kwaad en ongunstig daglicht te plaatsen, door middel van de Jamaicasche nieuwspapier, uittebazuinen. Men vindt in die Couranten de ongehoordste valsche betigtingen tegen de leden van de regering van Nieuw Grenada, die by wyze van uittreksels uit brieven van Bogota en Carthagena door de gemelde bannelingen te Jamaica in de nieuwsbladen geplaatst worden. Zoo vindt men by voorbeeld in de *Jamaica Courant and Public Advertiser Colonial Union* van den 5den November jl. No. 11 eene valsche correspondentie tusschen den Generaal José Maria Obando, Minister van Oorlog te Bogota en Don Francisco Dionicio Vives, Kapitein Generaal over het eiland Cuba, waarin de eerste aan den laatsten het voorstel doet om door zyne medewerking Columbia weder aan Spanje te onderwerpen, en de laatste het aanbod van Obando verwerpt, als dat van eenen ondankbaren verrader en moordenaar enz. Een ieder die eenigzins met de politieke gebeurtenissen van Columbia bekend is, zal over deze zoo lage en verachtelyke uitvinding om het karakter van eenen man als Obando te bevlekken, hartelyk lagchen. Obando is de man die alles op het spel gezet heeft om de vertrodene regten zyner landgenooten en de grondwet, die door Bolivar en zyne schaamtelooze creaturen vernietigd was, weder te herstellen, in welke pogingen hy ook meesterlyk geslaagd heeft. Obando die Bolivar niet gevreesd heeft zelfs toen deze het toppunt zyner magt en dwinglandy bereikt had, die hem met zyn talryk leger, dat Peru een' wederregtelyken oorlog ging aandoen, in den doortogt van Juanumba wetten voorschreef en tot het byeenroepen eener nationale vertegenwoordiging genoodzaakt heeft, zou de laatste man in de wereld zyn om zyn land en zyne landgenooten te verraden en aan Spanje te onderwerpen.— De Engelschen in Bogota en Carthagena hebben zich den billyken haat der ingezetenen van Nieuw Grenada op den hals gehaald, door hunne partydige bemoeijingen met de grondwettige regering en ten gunste van het Boliviaansche stelsel. In de Couranten van Carthagena zyn er talryke klagten tegen den Heer Watts, Britsche Consul aldaar, die volgens de bladen, gedurende het beleg van Carthagena door konstitutionele troepen eene schandelyke rol gespeeld heeft, die voor elk vreemdeling welk zich in een land bevind, alwaar er burger twisten bestaan, onbetaamlyk is, en voor eenen publieken vreemden ambtenaar, die aldaar eeniglyk geplaatst is om de regten en handel zyner landgenooten voortestaan, onverantwoordelyk en ten hoogsten laakbaar moet genoemd worden. Men zegt dat de regering van Nieuw Grenada zich aan het Britsche gouvernement gerigt heeft, met verzoek om den Heer Watts in zyne hoedanigheid als Consul te Carthagena door een' anderen ambtenaar te doen vervangen; er zyn ook klagten, zoo men zegt, tegen de Britsche Minister te Bogota, aan zyn gouvernement ingezonden.

"De Generaal Obando is door het Congres van Nieuw Grenada tot President van het provisionele gouvernement verkozen."

Mengelingen.

Koloniën.

Het woord koloniseren beteekende by de ouden het uitwyken (emigreren) of verlaten van het vaderland.— Deze uitwykingen hadden plaats, wanneer de bevolking, in een te sterk bevolkt, of in een te arm land haar onderhoud niet langer kunnende vinden, dat land verliet om een beter lot te zoeken in een onbewoond, woest gewest, dat weinig of niet bebouwd was. Welk aandeel hadden de staten van Griekenland in hunne talryke kolonisatiën? Van waar schopten zy de hulpmiddelen die daartoe vereischt waren, en niet gemakkelyk konden gevonden worden in een land, hetwelk zyne bevolking niet konde voeden? Deze vragen zyn niet zeer gemakkelyk op te lossen. Zoo veel echter is onbetwistbaar, dat de Grieksche kolonien altyd onafhankelyk van het moederland waren, en met dit laatste geene andere betrekking onderhielden dan die van eene zelfde afkomst, van bloedverwantschap en wederzydsche dienstbetooning. Hunne wederzydsche getrouwheid was inderdaad groot, doch nimmer waren daaraan de denkbeelden van oppergezag en gehoorzaamheid verknocht.

Te Rome beteekende het woord kolonie eene militaire nederzetting in een overwonnen land. Zoodanige kolonien werden niet voorgeschreven door de noodzakelykheid om aan eene te overvloedige bevolking eene afleiding te verschaffen. Zulk eene overvloeying der bevolking was uit den aard by eene veroveringszuchtige natie niet te duchten, en Rome was meer dikwerf in de noodzakelykheid van zyne bevolking aan te vullen dan ze te verminderen. Zyne kolonien hadden een geheel ander doel, namelyk de uitbreiding van de heerschappy des ryks over de verwonnen landen, die nog niet aan het juk gewoon waren en daartoe gevormd moesten worden. De Romeinsche kolonien waren by gevolg meer van een staatkundigen, en militairen, dan van eenen huishoudelyken aard; zy stemden overeen met den geest van een volk, dat geheel en al voor oorlog en verovering leefde, en waren voor dat volk altyd het middel om zyne overwinningen uit te breiden en te verzekeren.

De nieuwere kolonien van Europa in de beide vaste landen en de eilanden der nieuwe wereld hebben met die van Griekenland en Rome niets gemeens. Zy zyn de droevige gevolgen van godsdienst-en staatsvertdeeldheden, van de vervolgingen der dweepzuch, van het misbruik der overmagt en van de dwaze zucht om de gouden zilvermynen te bezitten, welke men als de vruchtbare en onuitputtelyke bron der rykdommen beschouwde.— Aan deze dwaze gisting der hartstogten in de oude wereld, heeft men de ontdekking, de ontginning, de bevolking, de rykdommen en de beschaving der nieuwe wereld te danken, welker lotverwisselingen reeds zulk een grooten invloed op die der oude wereld hebben uitgeoefend, en de laatste in eenen maatschappelyken toestand schynen te moeten overbrengen, die ten eenemaal verschillend is van die der vroegere tyden. Nimmer heeft men grootere gevolgen uit schandelyker en ellendiger oorzaken zien geboren worden.

Europa kende aanvankelyk de waarde van zyne kolonien niet, en schonk daaraan op verre na dien graad van zorgvuldigheid niet, welke zy verdienden. Zy beschouwde ze slechts als een kweektuin van muitzieke, wederspannige onderdanen, die zich aan het gezag van het moederland onttrokken en de magt van dit laatste trotseerden. Niet voor dat die kolonien zeer talryke bevolkingen uitmaakten, met uitgebreide en zeer verscheidene aanplantingen, die een overvloed van kostelyke produkten opleverden, begon men hun gewigt te beseffen, en schonk hun eene belangstelling, welke men hun tot dus verre had onthouden. Met dit al waren het nog slechts handelsbetrekkingen, welke Europa met zyne kolonien aanknoopte. Het was minder afgunstig om hunne heerschappy, dan om hunnen koophandel, en toen het zich het volstrekte oppergezag over zyne kolonien aanmatigde, was hiervan hoofdzakelyk het oogmerk zich het uitsluitend bezit van den handel te verzekeren.

Het is hier de plaats niet om de maatregelen te ontwikkelen, welke beraamd werden om de onderscheidene hoofdplaatsen in het bezit van den alleenhandel met hunne kolonien te stellen. Deze alleenhandel is geenszins van alle andere monopolie verschillende, en vormt noch een' byzonderen aard, noch eene byzondere soort van monopolie.

Hetgeen hierby werkelyk verwondering mag baren, is dat het niet de verdrukking door den kolonialen alleenhandel is, die de kolonien van het vasteland tegen het moederland heeft doen opstaan, hoezeer die verdrukking hun zeer nadeelig was, en de ontwikkeling van hunne welvaart en hunnen voorspoed grootelyks belemmerde. De uitbreiding van de oppermagt wekte meer afkeer dan de misbruiken daarvan. De kolonien zouden het monopolie, dat hunne rykdommen verslond, geduld hebben, doch wilden niet toegeven dat het zich schattingen toeeigende, die onontbeerlyk voor het algemeen behoud waren.

Sedert dat de beide continenten van Amerika hunne onafhankelykheid bereikt hebben, en de ondergeschiktheid hunner eilanden minder zeker is, schynt men dezelfde waarde niet meer aan den kolonialen alleenhandel te hechten, en men schynt het gevoelen te omhelzen, dat de vryheid van den algemeenen handel boven zyne deelsgewyze verdrukking te verkiezen is. Van deze nieuwe staats-huishoudelyke wyze van zien, mag men eerlang heilzame vruchten verwachten, en indien het ons niet gegoven is, de voordeelen daarvan bepaaldelyk te voorspellen, ten minste mogen wy ons verblyden, dat de zucht naar rykdom de bewindsmagt aanspoort om de nyverheid van de schattingen en kluisters te bevryden, welke diezelfde zucht naar rykdom daaraan zoo langen tyd had opgelegd.

Al wat men uit dit beknopt overzigt van de geschiedenis der kolonien kan afleiden, is dat, in alle tyden en in alle landen, onverschillig of zy ontstaan waren door den drang van eene te groote bevolking, of door de staatskunst van eenen veroveraar, of door blinde hebzucht en eigenbaat, de kolonien altyd nuttig en voordeelig zyn geweest, en altyd de verwachtingen, welke men daarvan gekoesterd had, verre weg hebben overtroffen.

Maar, hetgeen men altyd over het hoofd gezien schynt te hebben, en hetgeen de byzondere aandacht van alle vrienden der menschheid verdient, is dat de kolonien altyd de krachtigste dryfveder der algemeene beschaving zyn geweest. De reden hiervan is tastbaar.

De kolonien verbreiden altyd de beschaving onder de barbaarsche volken, en wanneer zelfs de beschaving, welke zy hun bezorgen, besmet mogt zyn met de zedelyke en politieke ondeugden van hunne stichters, zouden zy nogtans eene weldaad zyn; want de gebrekkigste beschaving is verre boven de minst onverdragelyke barbaarscheid te verkiezen. In de mengeling van de woestheid der inboorlingen met de verfijnde ondeugden der Kolonisten worden de eenen door de anderen verbeterd; de slaafsche geest der Kolonisten wordt opgebeurd door het gevoel der onafhankelykheid van de inboorlingen, en uit de vereeniging der beide volken ontstaat eene derde natie, die aan geene van beiden meer gelykvormig is.

Waren de volkplantingen van Griekenland en Carthago niet door de Romeinen overheerd geworden, dan zouden de Kolonien van die beide landen de oude wereld beschaafd hebben.

Zonder den inval der barbaren van het Noorden en het Oosten van Europa, zoude Rome, door veroveringen, welke insgelyks een middel van kolonisatie zyn, de beschaving over de oude wereld verbreid hebben, en deze beschaving zoude ongetwyfeld toereikend zyn geweest om het schandelyk juk van politieke slaverny te verbreken, waaronder zy zoo langen tyd gezucht heeft.

Wie zal thans den voortgang der beschaving in de oude en in de nieuwe wereld tegenhouden? De Kolonisatie die de beide vaste landen van Amerika beschaafd heeft, wyst den weg aan, welken men voortaan moet inslaan om de barbaarschheid terug te dryven en haar uit de gansche wereld te verbannen. De behoeften eener te overvloedige bevolking sporen Engeland krachtig tot deze onderneming aan, gelyk Griekenland eertyds daartoe werd aangespoord. De andere volken van Europa hebben geene noodzakelyke behoefte tot Kolonizatie; doch de voordeelen, welke zy hun belooft, zyn voldoende beweegredenen om hen te nopen dien zelfden weg in te slaan. Alle natien zullen, om hunne kapitalen met aanzienlyk voordeel te plaatsen, zoowel als een uitgestrekt veld voor den handenarbeid der mindere klassen, en in het algemeen ryke bronnen van voorspoed en hun ruime gelegenheid in de Kolonizatie vinden. Deze eerzucht zal bovendien aan geen sterveling eene traan kosten, zy zal den toestand van het gansche menschdom verbeteren en eene waardigste hulde aan den Schepper zyn.